

i Fordelingen af de hidtil kendte Indtægter og Formuer. Der er indtraadt betydelige Forskydninger, der bevirker, at de gældende Regler for den kommunale Beskatning langt fra er tidssvarende. Det fremgaar da ogsaa af Bilagene, at Kommunalbestyrelserne — og det gælder baade her i København, i Købstæderne og paa Landet — gennem Erklæringer har tilkendegivet, at de ønsker Ændringer paa dette Omraade. Disse Erklæringer maa dog ikke tages som Udtryk for, at man, naar det her foreslaaede gennemføres, er tilfreds. De er kun et Udtryk for, at man mener, at der nu bør foretages visse øjeblikkelige Forandringer, som nødvendigvis maa gennemføres, medens andre store Spørgsmaal, der maaske kunde give Anledning til lang Forhandling, og hvorom der sikkert heller ikke kunde opnaas Enighed i samme Grad, som Tilfældet er her, udskydes til den endelige Revision af Skattelovene, der skal bringe de varige Ændringer.

Den ærede Ordfører for Venstre (Klaus Berntsen) talte om den Forskel, der her er i Udvidelsen af det frie Skøn i Landkommunerne og Købstadkommunerne til henholdsvis 1000 Kr. og 1500 Kr., og han mente, at Springet var for stort. I Købstadforeningens Repræsentantskab antydede man da ogsaa, at det vilde være mere passende, om det frie Skøn i Landkommunerne udvidedes fra de nugældende 800 Kr. til 1200 Kr. og i Købstæderne fra 1000 Kr. til 1500 Kr. Men Sogneraadforeningen har senere vedtaget, at man ikke ønskede at gaa højere op end til 1000 Kr., og det har altsaa den højtærede Minister taget Hensyn til, ligesom han ogsaa har fulgt Henstillingen fra Købstadkommunerne. Ogsaa mig forekommer denne Forskel lidt rigelig. Man kunde maaske nok være gaaet en Mellemvej, saaledes som antydet af Købstadforeningen, og paa Landet sat Beløbet op til 1200 Kr., men naar man derude ikke ønsker det, er det jo rimeligt, at der tages Hensyn til Henstillinger derfra. Ligesom Venstres Ordfører mener jeg ogsaa, at de foreslaaede Ændringer bør træde i Kraft saa hurtigt som muligt. Jeg er glad for Forslagets Fremkomst, men jeg beklager rigtignok, at det er kommet saa sent. Thi allerede paa Mandag paabegynder man jo Ligningsarbejdet i Kommunerne, og det vilde være højst ønskeligt, om de Ændringer, hvorom man nu maatte kunne blive enig, snarest muligt blev gennemført, ellers vil det i høj Grad vanskeliggøre Ligningsmyndighedernes Arbejde. Jeg mener derfor, at

selv om der var mange Ændringer, som man kunde ønske i de bestaaende Regler, maa man i Øjeblikket se bort derfra og samle sin Opmærksomhed om det, der nødvendigvis maa gennemføres, for at Ligningsmyndighederne kan blive i Stand til at paaligne Skatten paa et nogenlunde retfærdigt Grundlag. Og det er jo ganske umuligt efter de nugældende Regler.

Jeg skal ikke gøre det, der her foreslaas, til Genstand for megen Omtale, idet jeg kan anbefale alle de foreslaaede Bestemmelser til Vedtagelse. Hvad angaar Tillægs- og Fradragprocenten, vil det sikkert være klart for alle, at de nugældende Regler ikke byder Mulighed for, at Ligningsmyndighederne kan paaligne Skatten uden at komme til at ramme de mindre Skatteydere alt for urimelig haardt. En Skatteyder med 2100 Kr.s Indtægt vil efter de nugældende Regler med de 65 pCts Fradrag komme til at svare Skat af 700 Kr., og gaar vi ud fra, at Skatteprocenten er 10, hvad den sikkert vil blive i en Mængde Kommuner i det kommende Aar, vil det sige, at han vil komme til at svare 70 Kr. i Skat uden Hensyn til, hvor mange Børn der findes i Familien. Det maa dog siges at være ganske urimeligt, at opretholde noget saadant. En saadan Skatteyder, der har en stor Familie, har i høj Grad været henvist til at faa Hjælp gennem de Dyrtidsforanstaltninger, som det offentlige har anset for nødvendige for at hjælpe en saadan Familie over de værste Vanskeligheder, der flyder af Dyrtiden. Derfor maa det være givet, at de Fradrag, der indeholdes i den nuværende Lov, maa ændres, hvilket ogsaa sker i Lovforslaget. Samtidig udvides, som nævnt, det frie Skøn. Naar dertil kommer et bestemt Fradrag paa 200 Kr. pr. Barn, tror jeg, det vil være muligt for Ligningsmyndighederne at kunne ligne Skatten paa et nogenlunde retfærdigt Grundlag efter de lokale Forhold, der nødvendigvis er vis Skatteudskrivning. Men naar alt dette sker, bliver det jo nødvendigt at udvide Tillægsprocenten for de større Indtægter, for at man derigennem kan faa det nødvendige Beløb tilvejebragt. Der stilles da ogsaa Forslag om, at den Tillægsprocent, der hidtil har været gældende, nemlig 25, forhøjes til 35, og at den, hvor Kildeartsbeskatning ikke er indført, kan forhøjes op til 50. Ogsaa jeg kunde have ønsket, at Kildeartsbeskatningen var gennemført i større Udstrækning, end Tilfældet er, men det er jo ikke helt let ganske kort at gøre Rede for dette Forhold.